

Išgyvenimo lenktynes įveikęs A. Drukarovas Vasario 16-ąją paženklino dar vienu Lietuvos kalnų slidinėjimo olimpinio rekordu

Italijos lietuviui Andrejui Drukarovui net pačiam buvo sunku patikėti tuo, kaip jis užbaigė pasirodymą Milano ir Kortinos olimpinėse žaidynėse. Itin sudėtingomis sąlygomis vykusiose slalomo varžybose jis užėmė 22-ąją vietą ir dar kartą pasiekė geriausią Lietuvos kalnų slidininkų olimpinį pasiekimą. Legendinėje Stelvio trasoje Bormijuje surengtų slalomo varžybų pirmasis nusileidimas vyko sąlygomis, kurias geriausiai galima apibūdinti lietuvišku posakiu „dangus maišosi su žeme“.

Lietuvos tautinio olimpinio komiteto informacija

Smarkiai drebiant sniegui pirmąją trasą įveikė vos 44 iš 95 startavusių sportininkų. Krito, vartus praleido arba buvo diskvalifikuoti ir favoritai, ir vidutiniokai, ir tie, kurie nepretendavo į aukštas vietas.

Slalomo rungties pasaulio reitinge vos 628 vietą užimantis 26 metų A.Drukarovas startavo vos 61-as. Bet ne tik išgyveno neįtikėtino sunkumo trasoje, bet ir, panokęs ne vieną daug aukščiau reitinge esantį sportininką, finišavo 23-ias. Pirmajame nusileidime greičiausias buvo dar snygiui neįsismarkavęs pirmas varžybas pradėjęs norvegas Atle Lie McGrathas – 56,14 sek. Lietuvis nuo jo atsiliko 6,27 sek. Skirtumas, atrodytų, didelis, bet sąlygos trasoje prastėjo sulig

kiekvieno slidininko startu, tad kai kurie finišavusieji atsiliko daugiau nei 10 sek.

Prieš antrąjį nusileidimą išsigiedrijo, tad slalomo specialistai galėjo parodyti viską, ką moka geriausiai. Bet A.Drukarovas prarado tik vieną poziciją. O kai distancijos nebaigė ne tik septintas pirmoje trasoje buvęs prancūzas Clement'as Noelis, bet ir lyderis A.L.McGrathas, tapo aišku – pasiektas naujas Lietuvos kalnų slidinėjimo olimpinis rekordas.

Čempionu slalomo rungtyje tapo šveicaras Loicas Meillardas (1 min. 53,61 sek.). Sidabro medalį iškovojo austras Fabio Gstreinas (atsiliko 0,35 sek.), bronzos – norvegas Henrikas Kristoffersenas (1,13 sek.). Mūsų šalies sportininkas nugalėtojui pralaimėjo 8,83 sek. Antrojo nusileidimo nebaigė tik penki dalyviai.

Tai buvo trečiasis, paskutinis A.Drukarovo pasirodymas Milano ir Kortinos žiemos olimpinėse žaidynėse. Ir visose rungtyse jis atvertė naujus Lietuvos kalnų slidinėjimo istorijos puslapius.

Vasario 11-ąją startavęs „Super G“ rungtyje jis užėmė 31-ąją vietą. Iki šiol nei vienas Lietuvos atstovas nebuvo įvykdęs šios rungties olimpinio normatyvo.

Vasario 14 d. vykusiose didžiojo slalomo – jo pagrindinės rungties – varžybose A.Drukarovas finišavo 23-ias. Tai iki šios dienos slalomo buvo geriausia mūsų šalies istorijoje vieta olimpinėse kalnų slidinėjimo varžybose. Iki tos dienos geriausias rezultatas priklausė JAV gimusiam Linui Vaitkui, kurį jis užfiksavo tada, kai A.Drukarovas net nebuvo gimęs. Pirmasis Lietuvos kalnų slidininkas olimpinėse žaidynėse L.Vaitkus 1998 m. Nagane užėmė 25-ąją vietą greitajame nusileidime.

A. Drukarovui šios olimpinės žaidynės – jau trečiosios karjeroje. 2018 m. Pjongčange jis buvo 41-as slalome ir 59-as didžiajame slalome. Pekine pastarojoje rungtyje Lietuvos kalnų slidininkas po pirmojo nusileidimo buvo 20-oje vietoje, tačiau antrajame griuvo ir, dėl patirtos traumos, negalėjo startuoti slalome.

Slalomo varžybose šiemet A.Drukarovas dar nebuvo startavęs, bet per treniruotes kartu su kitais tarptautinės komandos „Global Rracing Team“ nariais jis skyrė dėmesio šiai rungčiai. Ir po didžiojo slalomo varžybų sakė: „Slalomas nėra mano rungtis, bet aš padarysiu viską, kaip ir šiandien, ir kovosiu dėl aukščiausios pozicijos.“

Šandien A.Drukarovas vienintelis iš „Global Racing Team“ pasiekė finišą.

Vasario 18 d. Milano ir Kortinos olimpinių žaidynių slalomo rungtyje startuos jauniausia Lietuvos delegacijos narė 17-metė Neringa Stepanauskaitė. Didžiajame slalome jai nepavyko finišuoti.

- Ar galėjote įsivaizduoti, kad geriausią Lietuvos kalnų slidinėjimo istorijoje rezultatą pasieksite Vasario 16-ąją slalomo rungtyje?,
- LTOK.lt paklausė A.Drukarovo.

- Tikrai ne. Nes slalomo treniruočių turėjau labai mažai. O šiandien buvo labai sunkios sąlygos, sudėtingos trasos.

Buvo žiauriai sunkios trasos pastatytos. Antrosios viršutinė dalis buvo net sunkesnė nei pirmosios. Labai užsukta buvo. Viršuje pridariau klaidų, bet likusiose trasos dalyje viskas buvo gerai.

- Tai, kas vyko pirmajame nusileidime, buvo sunkiai suvokiama - dėl labai prastų oro sąlygų ir itin sunkaus trasos maršruto finišuoti nesugebėjo daugiau nei pusė dalyvių. Kaip pats vertinate tai, kas vyko trasoje?

- Pirmasis nusileidimas buvo išgyvenimo lenktynės. Bet po tokio išbandymo buvo fantastinis jausmas startuoti vienam pirmųjų lemiamame olimpinių žaidynių nusileidime. Buvo labai sunku. Bet esu dėkingas žmonėms, kurie mane supa, už bendrą darbą, kad pavyko įveikti visus sunkumus.

- Kur buvote, kai startavo po pirmojo nusileidimo pirmavęs norvegas?

- Jau kroviausi daiktus. Nes reikia viską susirinkti ruošiuosi kelionei į Japoniją - vasario 19-ąją skrendame startuoti Tolimųjų Rytų taurės varžybose. Bet aišku, žiūrėjau stipriausiųjų nusileidimus. Fantastinės varžybos. Niekas negalvojo, kad bus tokia sunki trasa. Nes pats slalomo šlaitas nėra iš sunkiausių. Bet kai pastatė trasą, tikrai padarė labai daug iššūkių.

- Ar jums padėjo tai, kad šį šlaitą pažįstate geriau, nei nemažai dalyvių, nes gyvenate Bormijuje?

- Slalome tai neturi reikšmės. Gali slidinėti ant to šlaito kiek nori, bet jei pakankamai dažnai nesitreniruoji šios rungties, jokių sensacijų nepadarysi. Bet susidėliojome labai gerą planą ir viskas pavyko.

- Ar prieš pirmo nusileidimo startą, matant, kaip varžovai vienas po kito nefinišuoja, nebuvo nerimo?

- Aš į tokius dalykus nekreipiu dėmesio. Mano tikslas nėra paprasčiausiai finišuoti. Mano tikslas – pakilti kuo aukščiau. O dabar finišavau pasiekdamas pakankamai gerą rezultatą. Tai puiku.

- Olimpinėse žaidynėse sėkmingai pasirodėte visose trijose rungtyse, kuriose startavote. Gal dabar daugiau dėmesio skirsite slalomui ir „Super G“, ne tik didžiajam slalomui?

- Toks ir yra mūsų tikslas – kitą sezoną Pasaulio taurėje dalyvauti kuo daugiau disciplinų. Nes kuo daugiau rungčių esi stiprus, tuo didesnės galimybės pasiekti gerą rezultatą. Dabar Japonijoje irgi startuosiu ne vienoje rungtyje.

- Mama stebėjo šios dienos lenktynes iš tribūnų?

- Ne, ji jau išvažiavo – turi dirbti. Bet buvo labai daug draugų.

- Kam labiausiai norėtumėte padėkoti už tai, kad esate čia, olimpinėse žaidynėse ir vieną po kito gerinate Lietuvos kalnų slidinėjimo olimpinis rekordus?

- Pirmiausia – mamai, be jos manęs tikrai čia nebūtų. Mano šeimai. Aišku, visai Lietuvai.

Lietuvos nacionalinei slidinėjimo asociacijai, jos vadovams Remigijui Arlauskui, Mindaugui Baneliui, taip pat Artūriui Bikulč. Lietuvos tautiniam olimpiniam komitetui už dėmesį. Taip pat mano komandai. Visiems žmonėms, kurie buvo aplink mane.

Noriu padėkoti ir tiems, kurie mumis netikėjo, vadino turistais. Nes tai mane dar labiau motyvavo.